

Žemaitēškas šaknis

Mas iš tuo medė, kor šaknis gėlė išsiraizgėi Žemaitėjės žemie, kor mūsa pruotievė takelius mindė i vargelius varga. Iš muolė, akmenū i medė statė savėi numus. So Dieva palaima arė, siėjė, pjuovė, kūlė i dounelė sava užauginta gerbė. Tuo i vākalius muokėna. Austū druobiū drabožius nešiuojė, kėičiausiu miediniu klumpiu, medpadiu nemažā sudīžė. Vo pu darbū darbieliu dainas traukdava, linksmus aidus Vardova plokdena tuolīn...

Mas iš anū darbščiū žemaitiu, katrėi sava kontrio užsispīrėmo daug kun prasimanīdava i lig šiū dėinū išlėka...